

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/5/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113205771
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3113205771.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a sudcov JUDr. Márie Vrtochovej a JUDr. Denisa Vékonyho v právnej veci žalobcu: Sociálne služby mesta Trenčín, m.r.o., so sídlom v Trenčíne, Piaristická 42, IČO: 36 124 702, právne zastúpený GARANT PARTNER legal, s.r.o., so sídlom Koceľova 9, Bratislava, IČO: 36 856 380 proti žalovanej: PhDr. V. U., bytom H., S. XX, o zaplatenie sumy 1.051,42 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu a žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 16. augusta 2018, č.k. 11C/131/2013-287, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

Žalovaná **m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 89,92 %.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 54,574 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 54,574 eur od 25.12.2012 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. vo zvyšnej časti žalobu zamietol a výrokom III. žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa podaným návrhom domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu istinu vo výške 1.051,42 eur s príslušenstvom. Súd prvej inštancie mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že žalobca a žalovaná uzatvorili dňa 17. septembra 2009 (správne 17.12.2009 - poznámka odvolacieho súdu) pracovnú zmluvu s dohodnutým nástupom do práce 01.01.2010 a dohodnutým druhom práce riaditeľka Sociálnych služieb mesta Trenčín. Týmto dňom bola žalovaná menovaná do funkcie riaditeľky. S účinnosťou od 08.04.2011 Mestské zastupiteľstvo v Trenčíne na zasadnutí dňa 07.04.2011 odvolalo žalovanú z funkcie riaditeľky a bola jej doručená výpoveď z pracovného pomeru. Zo Zmluvy o poskytovaní služieb STREETPAPERS zo dňa 01.02.2011 uzatvorenej medzi občianskym združením Proti prúdu a žalobcom vyplynulo, že toto občianske združenie sa zaviazalo, že bude Sociálnym službám mesta Trenčín dodávať časopisy Nota Bene určené na to, aby ich prevádzkovateľ na vymedzenom území ďalej predával tretím osobám. Sociálne služby sa zaviazali zaplatiť poskytovateľovi cenu dodávaných časopisov spôsobom dohodnutým v Zmluve. Na základe vyúčtovania vystaví poskytovateľ vyúčtovací list a poštou ho doručí prevádzkovateľovi (odsek 5 článku XII. Zmluvy). Z evidencie peňažných prostriedkov žalobcu bolo zistené, že žalovaná prevzala 07.03.2011 sumu 345,- eur, 11.03.2011 sumu 275,- eur, 23.03.2011 sumu 345,- eur a 01.04.2011 sumu 170,- eur, spolu sumu vo výške 1.135,- eur. Z Vyúčtovacieho listu č. 2011/060 zo dňa 14.04.2011 vyplynulo, že dodávateľ - občianske združenie vyúčtovalo odberateľovi - žalobcovi príspevok za časopis Nota Bene sumou vo výške 975,- eur a ako adresát bola označená žalovaná s uvedením jej súkromnej adresy. Vyúčtovaná suma sa stala splatnou 28.04.2011. Z Vyúčtovacieho listu č. 2011/087 zo dňa 07.06.2011 bolo zistené, že dodávateľ - občianskeho združenie vyúčtovalo odberateľovi - žalobcovi príspevok za časopis Nota Bene sumou vo výške 1.009,72 eur, vyhotoveného dňa 07.06.2011, ktorá

suma sa stala splatnou 21.06.2011. Okresný súd Trenčín platobným rozkazom č. k. 57Rob/723/2011-19 uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť mu 1.044,79 eur s príslušenstvom a zaplatiť trovy konania. Titulom nezaplatenej sumy podľa Vyúčtovacieho listu č. 2011/060 vo výške 975,- eur a Vyúčtovacieho listu č. 2011/087 vo výške 69,79 eur. Po odpore žalobcu, súd na základe späťvzatia návrhu v súlade s dohodou o urovnaní, konanie zastavil. Súčasne žalobcovi vrátil súdny poplatok za odpor krátený o sumu 6,63 eur. Podľa Dohody o urovnaní zo dňa 28.06.2012 sa žalobca zaviazal zaplatiť občianskemu združeniu Proti prúdu sumu 1.044,79 eur do 15.07.2012.

3. Žalovaná v konaní namietala, že nie je ochotná zaplatiť žalovanú sumu, pretože 08.04.2011 bolo vniknuté do jej kancelárie, pričom má za to, že žalobca manipuloval s finančnými prostriedkami, ktoré v kancelárii našiel, pretože tam našiel viac ako sumu 256,- eur. Žalobca poprel tvrdenia žalovanej o násilnom vniknutí do jej bývalej kancelárie, pretože išlo o legitímne otvorenie uzamknutej kancelárie za prítomnosti členov komisie, ako to vyplýva z Nariadenia štatutárneho zástupcu č. R-1/3-2/2011. Pri vykonaní inventarizácie bola zaistená peňažná hotovosť zo skrinky 3/294 vo výške 256,926 eur. Z protokolu o škode zo dňa 02.03.2012 vyplýva, že žalovaná, ktorá je za škodu zodpovedná spôsobila škodu za neuhradený Vyúčtovací list č. 2011/0360 na čiastku 975,- eur a čiastočne neuhradený Vyúčtovací list č. 2011/087, zostatok 69,79 eur. Vyúčtovací list č. 2011/059 na sumu 823,50 eur uhradila 02.08.2011, pričom žalovanej oznámil žalobca listami zo dňa 05.06.2012 a 09.07.2012 spôsobenie škody vo výške 1.107,29 eur. Dňa 04.09.2012 požiadal žalobca odborovú organizáciu o prerokovanie požadovanej výšky náhrady škody, pričom z výpisu uznesenia č. 25 tejto odborovej organizácie bolo zistené, že žiadosť bola 14.09.2012 prerokovaná a náhradu škody vo výške 1.265,37 eur bolo odporučené vymáhať v plnej výške súdnou cestou. Podľa oznámenia o plate zo dňa 13.06.2012 s účinnosťou od 01.06.2012 bol žalovanej stanovený funkčný plat vo výške 858,- eur.

4. Súd prvej inštancie po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 13a ods. 1, § 1 ods. 4 zákona č. 552/2003 Z.z. a ďalej ustanoveniami § 178 ods. 1, § 179 ods. 1 Zákonníka práce, ďalej ustanoveniami § 186 ods. 1, 2 veta prvá Zákonníka práce, § 191 ods. 1, 2, 4 Zákonníka práce. Súd na základe vykonaného dokazovania a po právnom posúdení veci dospel k záveru, že žaloba je len čiastočne dôvodná. Medzi stranami nebolo sporné, že žalovaná ako riaditeľka prevzala od 07.03.2011 do 01.04.2011 peniaze za odpredané časopisy vo výške 1.135,- eur. Tieto boli v hotovosti uložené do pokladničky v jej kancelárii. Nebolo preukázané, že po odvolaní žalovanej z funkcie riaditeľky sa peniaze za odpredaj časopisu, tieto peniaze v kancelárii žalovanej našli. Žalovaná uhradila v mene žalobcu dňa 02.08.2011 sumu 823,50 eur, podľa Vyúčtovacieho listu č. 2011/059. Pracovnoprávna úprava zodpovednosti zamestnanca je budovaná na princípe zavinenia. Súd sa zaoberal otázkou, či bolo preukázané zavinenie žalovanej. Žalobca zdôvodňoval zavinenie a videl ho v tom, že hoci osobne túto sumu prevzala, mala vedomosť o potrebe úhrady občianskemu združeniu, túto povinnosť nespĺnila, hoci ako štatutár bola povinná zabezpečiť aby bola zmluva riadne plnená. V tejto súvislosti súd nemal zavinenie žalovanej preukázané. Vyúčtovací list č. 2011/060 bol vystavený 14.04.2011, splatný 29.04.2011, teda po odvolaní žalovanej z funkcie riaditeľky. V období splatnosti pohľadávky žalovanej nemožno ukladať za vinu, že si neplnila povinnosti, ktoré jej z tejto funkcie vyplývali a nezabezpečila jej zaplatenie. Bolo povinnosťou žalobcu, aby zmluvného partnera primäl k dodržiavaniu povinností vyplývajúcich mu z uzavretej zmluvy a vystavil faktúry, vyúčtovacie listy s uvedením adresy odberateľa dojednanej služby a na túto adresu faktúry aj doručil, aby tak mal žalobca vedomosť o vyúčtovaní a nutnosti zaplatiť vyúčtovanú sumu. V uzavretej zmluve bolo dohodnuté, že na základe vyúčtovania vystaví poskytovateľ občianske združenie vyúčtovací list a poštou ho doručí prevádzkovateľovi - žalobcovi. Občianske združenie si túto povinnosť riadne a včas nespĺnilo. V konaní pod sp. zn. 36Cb/62/2012 žalobca nesplnenie tejto povinnosti nenamietal. Nesplnenie dohodnutej povinnosti zo strany občianskeho združenia nemôže zakladať zavinenie zo strany žalovanej, keďže po 08.04.2011 jej žiadna povinnosť ako odvolanej riaditeľke nevznikla. Žalovaná tak z dôvodu absencie zavinenia, ako predpokladu jej zodpovednosti za škodu spôsobenú žalobcovi nezaplatením povinnosti úhrady prevzatej sumy, nemôže zodpovedať za výšku škody vo výške 975,- eur.

5. Súd má za preukázané, že škoda uplatňovaná v ostatnej časti 69,76 eur a 6,63 eur nevznikla v priamej príčinnej súvislosti s nezabezpečením úhrady prevzatej sumy občianskemu združeniu žalovaného ako tvrdí žalobca. Škoda vzniknutá v súvislosti s konaním 36Cb/62/2012 vznikla tým, že žalobca neuhradil riadne a včas vyúčtovací list, ktorý mu bol doručený. Uhradil ho len vo výške 939,93 eur a zostatok vo výške 69,79 eur neuhradil. Občianske združenie následne súdnou cestou oprávnené uplatňovalo zaplatenie sumy 1.044,79 eur v súdnom konaní 36Cb/62/2012. Po úhrade na základe dohody o urovnaní tak nebol žalobcovi vrátený krátený poplatok za odpor proti platobnému rozkazu vo výške 6,63 eur. Žiadna súvislosť medzi prevzatím sumy, vedomosťou o potrebe úhrady občianskemu združeniu nesplnením tejto povinnosti žalovaným do jej odvolania a vznikom škody nie je daná. Následok, vznik

tejto škody nastal nesporne nesplnením povinnosti žalobcu zaplatiť vyúčtovanú sumu občianskemu združeniu. Preto súd dospel k záveru, že tu absentujú minimálne dva predpoklady zodpovednosti žalovanej na náhradu škody spôsobenej žalobcovi nesplneným povinnosti úhrady prevzatej sumy občianskemu združeniu, a preto splnenie ďalších predpokladov ako nadbytočné ďalej neskúmal. Žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal existenciu všeobecnej zodpovednosti žalovanej za škodu.

6. Medzi základné povinnosti zamestnanca patrí podľa Zákonníka práce chrániť majetok zamestnávateľa. Žalovaná sa zaviazala riadne hospodáriť so zverenými prostriedkami a chrániť majetok žalobcu. Žalovaná nerešpektujúc nutnosť dodržiavať tieto povinnosti 07.04.2011 nezabezpečila zaúčtovanie prijatej sumy na účet žalobcu, resp. uloženie prijatej hotovosti tak, aby bola akýmkoľvek spôsobom znemožnená, vylúčená jej strata, odcudzenie, znehodnotenie. Žalovaná ako riaditeľka vedela, že uvedeným konaním, neprevedením finančných prostriedkov a ich ponechaním v skrinke, riadne nezabezpečenej proti odcudzeniu, môže spôsobiť škodu a bez primeraných dôvodov sa spoliehala, že ju nespôsobí. Žalobcovi vznikla škoda vo výške rozdielu finančných prostriedkov prevzatých žalovanou 1.135,- eur a sumy, ktorú žalovaná uhradila v mene žalobcu občianskemu združeniu 823,50 eur a sumy ponechanej v skrinke a následne uloženej v pokladni 256,926 eur. Žalovaná v konaní nespochybnila nárok žalobcu na náhradu tejto škody žiadnymi právne relevantnými skutočnosťami, nepreukázala, že svoj dlh žalobcovi uhradila, prerokovania náhrady škody sa nezúčastnila a námietky žalovanej v tom smere, že odvolaním z funkcie, resp. práceneschopnosťou bola znemožnená jej dispozícia s predmetnou pokladničkou, súd nemohol akceptovať, pretože mala vytvoriť opatrenia zabezpečiť, aby k tejto situácii nemohlo dôjsť. Žalovaná uhradila z osobných finančných prostriedkov sumu 823,50 eur dňa 02.08.2011 a podľa zápisu bola v skrinke v kancelárii žalovanej nájdená čiastka 256,926 eur, čo činí spolu 1.080,426 eur. Žalobcovi tak vznikla zavineným porušením povinnosti žalovanou škoda vo výške 54,574 eur, ako rozdiel finančných prostriedkov prevzatých žalovanou a sumy, ktorou uhradila v mene žalobcu občianskemu združeniu a sumy uloženej v pokladni žalobcu. Súd preto zaviazal žalovanú zaplatiť sumu vo výške 54,574 eur a vo zvyšnej časti návrh zamietol.

7. O úrokoch z omeškania bolo rozhodnuté podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. a keďže sa žalovaná dostala do omeškania s plnením dlhu, súd jej uložil povinnosť zaplatiť priznanú istinu spolu s úrokmi z omeškania odo dňa nasledujúceho po splatnosti náhrady škody 24.12.2012, kedy uplynula trojdňová lehota na zaplatenie dlhu podľa predžalobnej výzvy zo dňa 19.12.2012, teda od 25.12.2012.

8. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP, kedy žalobca mal v konaní úspech v rozsahu 5,19 % a žalovaná v rozsahu 94,81 %. Úspešnej žalovanej žiadne trovy v konaní nevznikli, súd jej ich náhradu nepriznal.

9. Proti tomuto rozhodnutiu podal včas odvolanie žalobca, ktorý žiadal, aby krajský súd ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že zaviazuje žalovanú zaplatiť sumu 1.051,42 eur s príslušenstvom a zároveň zaviazuje neúspešnú žalovanú k náhrade trov prvostupňového aj odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Namietol konštatovanie súdu prvej inštancie v tom smere, že ako jeden z predpokladov zodpovednosti žalovanej za náhradu škody nemal za preukázané zavinenie. Je pravdou, že žalovaná bola odvolaná z funkcie riaditeľky s účinnosťou od 08.04.2011, avšak od 07.04.2011 do 31.05.2012 bola uznaná ako práceneschopná. Žalovaná tak stále bola v pracovnom pomere, nakoľko v rozhodnom období sa na ňu vzťahoval § 64 ods. 1 Zákonníka práce v platnom znení, zákaz výpovede v ochrannnej dobe ako druhá fáza skončenia pracovného pomeru vedúceho zamestnanca. Nespochybnovali, že od žalovanej nebolo možné počas práceneschopnosti žiadať osobné plnenie pracovných úloh, a preto aj keď už zo strany žalovanej nebola priamo vykonávaná požadovaná úhrada faktúr, na ktoré prevzala finančné prostriedky, mali za to, že to bola minimálne jej povinnosť z titulu jej funkcie ako štatutára žalobcu informovať o tom, že sú vystavené vyúčtovacie listy, ktoré je potrebné uhradiť, a to zvlášť najmä vtedy, keď o vystavených faktúrach nemohol mať žalobca žiadnu vedomosť, nakoľko tieto boli zasielané na žiadosť žalovanej na adresu jej pobytu. Požadovaného splnenia minimálne notifikačnej povinnosti počas práceneschopnosti je spravodlivé žiadať od žalovanej, a to najmä v čase, keď počas svojej práceneschopnosti uhradila 02.08.2011 sumu vo výške 823 eur, na základe Vyúčtovacieho listu č. 2011/59 a dňa 21.06.2011 čiastočne aj sumu 939,93 eur. Tým, že žalovaná riadne nevložila finančné prostriedky získané za predaj časopisov, od začiatku zmluvného vzťahu s občianskym združením neinformovala žalobcu o potrebe úhrad je tu naplnený predpoklad jej protiprávneho konania ako predpoklad pre vznik zodpovednosti zamestnanca za škodu. Pri odôvodňovaní názoru prvostupňový súd vychádzal z toho, že žalovaná uhradila z osobných finančných prostriedkov sumu 823,50 eur. Zo žiadneho protokolu o škode, na ktorú sa odvoláva

prvostupňový súd nevyplýva, že by žalovaná hradila danú sumu v prospech žalobcu zo svojich vlastných finančných prostriedkov. Z protokolov a záznamov škodových komisií len vyplýva, že zo strany žalovanej došlo k úhrade týchto súm. Žalovaná musela prijímať finančné prostriedky za predaj časopisov Nota Bene od začiatku zmluvného vzťahu, teda ešte dávno pred tým, než ich vyberala od p. Kubinskej ako poverenej zamestnankyne. Je evidentné, že súd si spojil úhradu vyššie uvedených súm zo strany žalovanej s úhradou jej vlastných prostriedkov bez toho, aby táto skutočnosť vyplývala z dôkazného materiálu. Preto poukazovali na odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 f) CSP, kedy tento § je potrebné vykladať tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke, a ktoré nemali v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Typovo ide o situáciu, keď logicky rozpor v hodnotení dôkazov prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo ktoré vyšli inak najavo z hľadiska závažnosti, zákonnosti, pravdepodobnosti alebo výsledok hodnotenia dôkazu nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení CSP vykonávaní dôkazov. Okrem toho súd prvej inštancie sa dôsledne neriadil ustanovením § 181 ods. 1 CSP, kedy neurčil, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré nevykoná. Toto ustanovenie ukladá súdu povinnosť oboznámiť účastníka konania na pojednávaní s predbežným zhrnutím sporných a nesporných skutkových okolností a má tak byť vytvorená účastníkom možnosť predvídať rozhodnutie súdu a tomu prispôbiť úplatne realizáciu svojich procesných oprávnení.

10. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala včas odvolanie aj žalovaná, ktorá namietala svoju povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 54,574 eur s príslušenstvom. Už v podanom odpore sa vyjadrila tak, že práceneschopná bola od 07.04.2011, pričom na základe výzvy zamestnávateľa v decembri 2012 bola v kancelárii si prevziať osobné veci, kedy zistila, že na kancelárii sú vymenené zámky, vstavané skrine sú opatrené zámkami, sú otvorené a otvorená bola aj pokladnička, v ktorej boli peniaze. Potom upozornila p. Tvrdu na uvedené skutočnosti. Táto nereagovala, preto si pýtala protokoly komisionálneho konania, pretože dňa 07.04.2011 upozorňovala p. Prekopovú, bývalú podriadenú, že treba odovzdať peniaze za časopisy. Za celú vinu za škodu zodpovedá zamestnávateľ, u ktorého jej bývalé podriadené pochybili, a preto zaslepené pomstou a za škodu sú v celom rozsahu zodpovedné. Je pravdou, že prevzala uvádzanú sumu oproti podpisu, táto bola uložená v pokladničke nachádzajúcej sa v obývacej stene v jej kancelárii a až do jej prepustenia ich nemohla odoslať, pretože nebola riadne uzatvorená zmluva s druhou stranou. Logicky, ak zmluva nebola k dispozícii, nevedela ako bude reagovať druhá strana. Vybraté peniaze riadne odložila. Doposiaľ nikto nesignalizoval vlamanie do kancelárie, odcudzenie peňazí alebo iných vecí. Bez jej vedomia a bez protokolu niekto vnikol do jej kancelárie a nebol o tom spísaný záznam a preto jej nemôže byť kladené za vinu neodvedenie finančných prostriedkov. Tvrdenie žalobcu, že v dôsledku protiprávneho konania žalovaného bolo občianske združenie nútené postupovať voči Sociálnym službám mesta Trenčín súdnou cestou, čím vznikli Sociálnym službám ďalšie náklady nedôvodné a zmätočné. Práve žalobca znemožnil žalovanej vykonať to, čo jej vyčíta a žaluje. Nie je pravda, že by svojím konaním spôsobila žalobcovi škodu v celkovej výške 1.051,42 eur, z čoho predstavuje sumu 975,- eur za nezaplatený Vyúčtovací list č. 2011/060 a suma 69,79 eur ako rozdiel nezaplateného Vyúčtovacieho listu č. 2011/087 vo výške až v sume 6,63 eur ako rozdiel medzi zaplateným a vráteným kráteným súdnym poplatkom za podanie odporu voči platobnému rozkazu. Listom zo dňa 05.06.2012 žalobca žiadal účasť na prerokovaní škodových udalostí, pričom list je pravdivý len čiastočne. Žalobcu opakovane upozorňovala, že je práceneschopná a nemá právo v čase PN opúšťať miesto bydliska. Ona včasným upozornením signalizovala možnosť vzniku škody a celý problém vznikol vinou žalobcu voči jej osobe. Za škodu týmto nezodpovedá, obsahovo sa vyvinila, a preto nemôže od nej uplatňovať povinnosť v zmysle § 186 Zákonníka práce. Ona škodu nespôsobila zámerne ani z nedbanlivosti. Žiadala preto v konečnom dôsledku, aby odvolací súd v Trenčíne napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie opätovné rozhodnutie.

11. K podanému odvolaniu žalovanej sa písomne vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že z poslednej zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom a združením vyplýva, že táto zmluva bola podpísaná dňa 01.02.2011 a nie 01.09.2011 ako sa domnieva žalovaná, pričom dôkazom toho, že zmluva bola podpísaná a platná je, že od 01.02.2011 je skutočnosť, že zmluvné strany sa začali vzájomným plnením povinností vyplývajúcich z tejto zmluvy od februára 2011, čo dokazuje aj evidencia peňažných prostriedkov prevzatých žalovanou a jednotlivé vyúčtovacie listy. Žalovaná ako štatutárny orgán žalobcu prevzala od zamestnankyne p. Kubinskej peňažné prostriedky za predaj časopisu celkovo vo výške 1.135,- eur a bolo jej povinnosťou tieto peňažné prostriedky odvieť združeniu. Pokiaľ by v tom čase zmluva nebola uzatvorená nie je zrejmé, prečo žalovaná uhradila 02.08.2011 faktúru na sumu 823,50 eur a následne faktúru vo výške 939,93 eur. Žalovaná na výzvy žalobcu nereagovala vo vzťahu k prerokovaniu danej škodovej udalosti a

snažila sa ospravedlniť tým, že bola práceneschopná. Žalovaná bola práceneschopná od 07.04.2011 do 31.05.2011 a opätovne od 09.10.2012 do 07.03.2013. Žalobca žiadal žalovanú o účasť na prerokovaní škodových udalostí viackrát, teda vždy v čase, keď nebola PN a to, že žalovaný nežiadal počas jej práceneschopností potvrdzuje aj záznam škodovej komisie konaný dňa 28.03.2012. Viacnásobné tvrdenia žalovanej o možnosti odcudzenia peňazí považujú za účelové a ničím nepodložené tvrdenia. V spisovej dokumentácii sa nachádzajú protokoly o otvorení kancelárie, ako aj pokladničky a z tohto je zrejmé, kedy došlo k otvoreniu kancelárie, pokladničky a z akých dôvodov a čo všetko sa našlo v kancelárii a pokladničke. Neobstojí preto argumentácia žalovanej, že sa vyvinila zo zodpovednosti za škodu ňou spôsobenú. V ostatnej časti sa pridriavajú svojich písomných vyjadrení obsiahnutých v podanom odvolaní.

12. Žalovaná sa ďalej k podanému vyjadreniu písomne nevyjadrila.

13. Krajský súd ako súd odvolací po preskúmaní napadnutého rozsudku a konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v dostatočnom rozsahu potrebnom pre rozhodnutie a dospel ku správnym skutkovým zisteniam, ktoré po právnej stránke takisto správne posúdil, pretože aj odôvodnenie rozsudku prvoinštančného súdu spĺňa zákonné kritéria odôvodnené uvedené v § 220 ods. 2 CSP. Odvolanie žalobcu aj žalovanej vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné.

14. Pokiaľ ide o konkrétne odvolacie námietky odvolací súd z obsahu nezistil, že by súd prvej inštancie nerešpektoval, resp. poručil procesné práva strán sporu vyplývajúce z Civilného sporového poriadku. Naopak, prvoinštančný súd vytvoril obom stranám všetky podmienky pre plnú realizáciu ich procesných oprávnení, a preto prijaté rozhodnutie nemožno označiť za také, ktoré by bolo výsledkom vadného procesného postupu.

15. Podľa § 179 ods. 1 Zákonníka práce zamestnanec zodpovedá zamestnávateľovi za škodu, ktorú mu spôsobil zavineným porušením povinností pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním. Zamestnávateľ je povinný preukázať zamestnancovo zavinenie okrem prípadov uvedených v § 182 a 185.

16. Podľa citovaného ustanovenia je všeobecná zodpovednosť zamestnanca za škodu viazaná na kumuláciu súčasným splnením nasledovných podmienok:

1. existenciu pracovnoprávneho vzťahu,
2. vznik škody na strane zamestnávateľa,
3. porušenie povinností zamestnancom pri plnení pracovných úloh alebo priamej súvislosti s ním,
4. príčinná súvislosť medzi porušením povinností a vznikom škody,
5. zavinenie zamestnanca.

17. Za hore popísaného skutkového stavu veci potom súd prvej inštancie správne uzavrel, že vzhľadom na tú skutočnosť, že všeobecná zodpovednosť zamestnanca za škodu je budovaná na princípe zavinenia, bolo potrebné preukázať zavinenie na strane žalovanej. Strany sporu v prejednávanej veci nespochybňovali, že žalovaná prevzala v niekoľkých častiach a v rôznych dátumoch spolu sumu 1.135,- eur s tým, že tieto boli v hotovosti uložené do pokladničky v jej kancelárii. Okrem čiastky, ktorá sa pri komisionálnom otvorení pokladničky v kancelárii žalovanej našla, to znamená sumy 256,926 eur je ďalej nepochybné, že žalovaná uhradila v mene žalobcu 02.08.2011 sumu 823,50.

18. Správne potom súd prvej inštancie uzatvoril, že vo vzťahu k Vyúčtovaciemu listu vystaného dňa 14.04.2011 splatného 29.04.2011 č. 2011/060 nemožno ukladať za vinu žalovanej, že si nespĺnila povinnosť, ktorá jej vyplývala z funkcie, nezabezpečila jej zaplatenie, pretože bolo povinnosťou žalobcu, aby zmluvného partnera primäl k dodržiavaniu povinností vyplývajúcich z uzavretej zmluvy so žalobcom, a teda tak, aby vystavené vyúčtovacie listy boli doručené priamo na adresu odberateľa, aby tak mal žalobca vedomosť o vyúčtovaní a nutnosti zaplatiť vyúčtovanú sumu. Zo zmluvy, ktorá je v spise založená, vyplýva, že poskytovateľ občianske združenie vystaví vyúčtovací list a poštou ho doručí prevádzkovateľovi, teda žalobcovi. Občianske združenie si túto povinnosť riadne a včas nespĺnilo, čo vyplýva z konania vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 36Cb/62/2012, kedy žalobca nespĺnenie tejto povinnosti nenamietal, a preto nespĺnenie dohodnutej povinnosti zo strany občianskeho združenia nemôže zakladať zavinenie zo strany žalovanej, keďže po 08.04.2011 jej žiadna povinnosť ako odvolanej riaditeľke v tomto smere nevznikla. Na strane žalovanej tak absentuje zavinenie ako predpoklad jej zodpovednosti za škodu spôsobenú žalobcovi nespĺnením povinnosti úhrady prevzatej sumy občianskemu združeniu, preto žalovaná nemôže zodpovedať za škodu vo výške 975,- eur.

19. Rovnako sa odvolací súd stotožňuje s konštatovaním súdu prvej inštancie, že ani škoda uplatňovaná vo zvyšnej časti, to znamená zbytok vyúčtovania vo výške 69,76 eur a krátený súdny poplatok za odpor vo výške 6,63 eur, teda táto škoda nevznikla v priamej príčinnej súvislosti s nezabezpečením

úhrady prevzatej sumy občianskemu združeniu. Škoda vznikla v súvislosti s konaním 36Cb/62/2012 tým, že žalobca neuhradil riadne a včas vyúčtovací list zo dňa 07.06.2011, splatný 21.06.2011. Žiadna súvislosť medzi prevzatím sumy, vedomosťou o potrebe úhrady občianskemu združeniu splnením tejto povinnosti žalovanej do jej odvolania z funkcie a vznikom škody nie je daná. Následok, vznik tejto škody nastal nesporné nesplnením povinnosti žalobcu zaplatiť vyúčtovanú sumu občianskemu združeniu riadne a včas v celom rozsahu. Preto tu absentujú minimálne dva predpoklady zodpovednosti žalovanej za náhradu škody spôsobenú žalobcovi nesplnením povinnosti úhrady prevzatej sumy občianskemu združeniu. Žalobca teda v tomto smere neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal existencie všeobecnej zodpovednosti žalovanej za škodu, čo je jeho povinnosťou pri takomto tipe zodpovednosti.

20. Rovnako boli správne aj závery súdu prvej inštancie vo vzťahu k výroku, ktorým zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 54,574 eur. V konaní bolo nepochybne preukázané, že žalovaná uhradila z osobných finančných prostriedkov (pričom nie je podstatné, či to boli jej finančné prostriedky alebo prostriedky, ktoré si požičala od svojich príbuzných) sumu 823,50 eur dňa 02.08.2011, v skrinke v kancelárii ako vyplýva zo zápisu bola nájdená suma 256,926 eur, spolu 1.080,426 eur. Takto teda rozdiel medzi čiastkou, ktorú žalovaná preukázateľne prevzala, teda sumu 1.135,- eur a sumu, ktorú zaplatila 1.080,426 eur predstavuje práve čiastka 54,574 eur, k zaplateniu ktorej bola zaviazaná žalovaná, a to vrátane úrokov z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v návaznosti na Nariadenie vlády č. 87/95 Z.z.. Žalovaná sa zaviazala riadne hospodáriť so zverenými prostriedkami, chrániť majetok žalobcu, nerešpektovaním nutnosti dodržiavania tejto povinnosti do 07.04.2011 nezabezpečila zaúčtovanie prijatej sumy na účet žalobcu, resp. uloženie hotovosti tak, aby bola znemožnená, vylúčená jej strata, odcudzenie, prípadne znehodnotenie, a preto v tomto rozsahu žalovaná zodpovedá za vzniknutú škodu vo výške ako bola zaviazaná výrokom súdu prvej inštancie, s ktorým sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. Nedôvodné teda boli aj námietky samotnej žalovanej, že v jej uzamknutej skrinke sa nachádzala vyššia finančná hotovosť, nakoľko táto okolnosť v prejednávanej veci preukázaná nebola.

21. Rovnako ani neobstojí odvolanie zo strany žalobcu v tom smere, že bolo v konaní preukázané, že by žalovaná uhradila sumu 823,50 eur zo svojich finančných prostriedkov, nakoľko fakt, že táto čiastka bola uhradená v prospech tretieho subjektu sporná nie je a na druhej strane to, že žalovaná riadne nevložila finančné prostriedky získané za predaj časopisov je fakt, na základe ktorého bola žalovaná postihnutá tým spôsobom, že bola zaviazaná zaplatiť 54,574 eur v prospech žalobcu. V žiadnom prípade tu nie je príčinná súvislosť medzi zaslaním vyúčtovacieho listu priamo na adresu žalovanej za stavu, kedy tento mal byť zaslaný priamo žalobcovi a v tejto okolnosti, teda pochybení na strane tretieho subjektu nemožno vidieť zavinenie zo strany žalovanej. A duplom za stavu, kedy už v tom čase bola odvolaná z funkcie riaditeľky školy a bola práceneschopná.

22. Čo sa týka odvolacích námietok zo strany žalobcu ohľadom odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd zdôrazňuje, že konanie na súde prvej inštancie začalo za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku a dokončené bolo za účinnosti Civilného sporového poriadku. Bez ohľadu na platný procesný predpis je nutné zdôrazniť, že oba procesné predpisy stanovovali dôkaznú povinnosť strán v sporovom konaní, teda povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia, pričom iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží a ležala zásadne na stranách konania. Strana, ktorá neoznačila dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Ak strana nespĺní svoju povinnosť tvrdiť skutočnosti rozhodné z hľadiska hypotézy právnej normy, potom spravidla nemôže splniť dôkaznú povinnosť, pričom ak ide o skutočnosti rozhodné podľa hmotného práva, neunesenie bremena tvrdenia o tejto skutočnosti bude mať pre stranu väčšinu za následok pre ňu nepriaznivé rozhodnutie. Žalobca vo svojom odvolaní poukazoval na tú skutočnosť, že napriek tomu, že žalovaná bola v pracovnom pomere, faktom je, že bola odvolaná z funkcie riaditeľky s účinnosťou od 08.04.2011 a v nasledujúcom období bola práceneschopná. Nepochybňoval, že počas práceneschopnosti nebolo možné od nej žiadať osobné plnenie pracovných úloh, avšak mal za to, že to bola minimálne jej povinnosť z titulu jej funkcie ako štatutára, informovať žalobcu o tom, že sú vystavené Vyúčtovacie listy. Na druhej strane však ust. § 179 ods. 1 Zákonníka práce vychádza z princípu zavinenia, pričom je a bolo na žalobcovi, aby preukázal zavinenie na strane zamestnanca, čo sa v prejednávanej veci žalobcovi preukázať nepodarilo. Pokiaľ si zmluvný partner nedodrжал zmluvné podmienky a zaslal Vyúčtovaciu faktúru priamo na osobnú adresu žalovanej, nejde a nemôže sa jednať o zavinenie na jej strane, pretože sa jedná o pochybenie zmluvného partnera, teda tretej strany, ktorá nie je účastníkom tohto konania. Rovnako nie je zrejmé, ako by mohla žalovaná zodpovedať za neuhradenie Vyúčtovacieho listu zo dňa 07.06.2011, t.z. v čase, kedy už nebola štatutárnou zástupkyňou žalobcu a preto i v tomto rozsahu

tu absentuje zavinenie, teda žalobca sa dostal do dôkaznej núdze, čo súd prvej inštancie aj riadne v prejednávanej veci odôvodnil.

23. Čo sa týka ďalej odvolacej námietky ohľadom predbežného právneho posúdenia veci, takéto právne posúdenie má umožniť objektívnu predvídateľnosť následného súdneho rozhodnutia a vytvoriť priestor na prehodnotenie vlastnej procesnej pozície sporových strán, vecnú a efektívnu právnu argumentáciu. Ide o inštitút, ktorého účelom je zefektívnenie, zrýchlenie sporového konania. Súd však nie je ani v prípade predbežného právneho posúdenia veci striktnie týmto viazaný. Faktom je, že účastníci by nemali byť zaskočení iným možným právnym posúdením veci súdom bez toho, aby im bolo umožnené tvrdiť skutočnosti významné z hľadiska sudcovho právneho názoru a navrhnúť na ich preukázanie dôkazy. Na druhej strane však mal žalobca bremeno tvrdenia vo vzťahu k zavineniu na strane žalovanej, čo ako bolo vyššie konštatované v prejednávanej veci nepreukázal. Bolo teda na žalobcov, aby preukázal zavinenie na strane žalovanej, pretože žalovaná sa v konaní bránila tým, že za škodu nezodpovedá preto, lebo finančné prostriedky boli uložené v jej kancelárii. Tak ako sa žalobcov nepodarilo preukázať zavinenie z pohľadu vyššie uvedených skutkových zistení na strane žalovanej, na druhej strane ani žalovanej sa nepodarilo v prejednávanej veci vyvinúť v tom smere, že by vedela preukázať, žeby skutočne celá finančná čiastka, ktorú prevzala sa nachádzala v pokladničke, ktorá bola v jej uzamknutej kancelárii, nakoľko v tomto smere bolo preukázané, že pokladnička bola komisionálne otvorená a finančná hotovosť, ktorá v nej bola nájdená bola v konečnom dôsledku zohľadnená v tomto konaní pri vyčíslení výšky škody, ktorá žalobcovi vznikla. Z tohto dôvodu ako odvolacie námietky zo strany žalobcu, tak aj odvolacie námietky zo strany žalovanej neboli preukázané v konaní za dôvodné.

24. Preto sa odvolací súd vo zvyšku v celom rozsahu stotožňuje s vecne správnym a vyčerpajúcim odôvodnením súdu prvej inštancie, a preto v konečnom dôsledku v návaznosti na § 387 ods. 1 a § 387 ods. 2 CSP ako vecne správny potvrdil vo všetkých výrokoch.

25. Žalobca ani žalovaná neboli v odvolacom konaní úspešní, avšak s prihliadnutím na ustanovenie § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP rozhodol odvolací súd o náhrade trov odvolacieho konania tým spôsobom, že úspech žalobcu v prejednávanej veci predstavoval 5,19 % a úspech žalovanej 94,81 % a celkovo takto prevažne úspešnej žalovanej patrí proti žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 89,92 % (od sumy 94,81 % úspechu žalovanej bol odrátaný jej neúspech v konaní 5,19 %, čo činí vo výsledku 89,92 %). Preto v konečnom dôsledku odvolací súd priznal žalovanej prevažne úspešnej v odvolacom konaní náhradu trov odvolacieho konania vo výške 89,92 %. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 1, 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

26. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).